

Motion till riksdagen

1988/89:Sk 18

av Bo Lundgren m.fl. (m)

med anledning av proposition 1988/89:49 om
dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Indien

I Sveriges avtal med främmande stater om undvikande av dubbelbeskattning av inkomster (och förmögenhet) finns regler enligt vilka Sverige såsom hemviststat undantar inkomster förvärvade i den andra avtalsslutande staten från beskattning här i landet.

För att undvika dubbelbeskattning används två olika metoder, "credit of tax"- och "exempt"-metoden. Den förstnämnda innebär att den utländska skatten avräknas mot den svenska skatten på utländska inkomster. Exempt-metoden innebär att utländska inkomster undantas från beskattning här i landet. Den sistnämnda metoden är mycket enkel till sin konstruktion, men en komplikation är att den är kombinerad med progressionsregler.

Innebörden av dessa regler är att man i Sverige tar ut progressiv skatt på de här i landet beskattningsbara inkomsterna med den skattesats som skulle varit tillämplig, om den utländska inkomsten varit skattepliktig.

Fram till förra året var alla exemptavtal försedda med detta s.k. progressionsförbehåll, men våren 1987 slopades progressionsklausulen i Sveriges dubbelbeskattningsavtal med Danmark, Finland, Island och Norge (prop. 1986/87:94) främst för att det skulle bli enklare att administrera och dessutom mera begripligt för den skattskyldige.

Man kan då fråga sig om inte progressionsreglerna i exemptavtalen borde utgå även när det gäller andra länder än de nordiska. Flera argument för ett sådant slopande finns:

1. Det svenska skattesystemet är, och det erkänns av alla, synnerligen komplicerat och alla tänkbara förenklingar är därför önskvärda. För både skattskyldiga och skattemyndigheterna är dessutom osäkerheten stor när det gäller dubbelbeskattningsavtalen.

2. Den krets skattskyldiga som kan bli föremål för progressiv beskattning enligt exemptmetoden är i kraftigt avtagande. Detta beror dels på en övergång till credit of tax-metoden, där inte progressionsklausul är tillämplig, dels på att fler blivit skattebefriade vid utlandstjänstgöring (prop. 1984/85:175).

3. Progressionsreglerna torde vara helt försumbara ur statsfinansiell synpunkt, och det är t.o.m. tänkbart att kostnadsbesparingarna uppväger de minskade skatteintäkter det här kan bli fråga om.

Det kan tilläggas att ett slopande av progressionsklausulen är en ren svensk angelägenhet, och några dubbelbeskattningsavtal behöver därför inte omförhandlas.

Enligt vår uppfattning bör riksdagen hos regeringen begära förslag om slopande av progressionsklausulen i dubbelbeskattningsavtalen med de länder där detta inte redan skett.

Dubbelbeskattningsavtalet med Indien medför att de båda ländernas finansministrar kan förlänga eller justera vissa regler på ett sätt som kan innebära att riksdagens grundlagsfästa beskattningsrätt kringgås. Även tidigare dubbelbeskattningsavtal innehåller liknande bestämmelser, något som dock inte observerats.

Då det inte får råda någon som helst tvekan om att ett dubbelbeskattningsavtal i alla avseenden följer lagstiftningen, borde enligt vår uppfattning regeringen förelägga riksdagen eventuella ändringsförslag i dubbelbeskattningsavtalen som enligt ursprungstexten skulle kunnat lösas på ministernivå. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag om slopande av progressionsklausulen i dubbelbeskattningsavtalen i enlighet med vad som anförts i motionen,

2. att riksdagen ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om skyldighet för regeringen att inhämta riksdagens godkännande av vissa ändringar i gällande dubbelbeskattningsavtal.

Stockholm den 14 november 1988

Bo Lundgren (m)

Margit Gennser (m)

Ewy Möller (m)

Ingegerd Troedsson (m)

Hugo Hegeland (m)

Karl-Gösta Svenson (m)

Knut Wachtmeister (m)